

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 37 (627), 6. kolovoza 2023.

KRALJICA

XVIII nedjelja kroz godinu

Hrana za okrjepu gladi

*U tijelu si, Gospodine, na zemlju sišao, u tijelu si živio,
u tijelu si trpio, u Tijelu si htio ostati s nama.*

*U daru kruha ostavio si nam sebe, svoje tijelo, da susret
s tobom ima snagu života, snagu koja je potrebna
hranjenja, uzimanja, obnavljanja.*

*Htjeli bismo biti siti, siti hranom od koje se ne gladuje,
a ti se daješ u kruhu da trajno te tražimo
i da gladujući za tobom u vjeri rastemo.*

*Sitiš nas - ne da siti budemo nego da u nama
glad probudiš za stolom tvojim, u Kraljevstvu tvome.
Ne dopusti, Gospodine, da sitost u svijetu doživimo.*

*A Tijelo tvoje nek trajno hrani i krijepi glad našu
za tobom.*

**I. čitanje (Iz 55, 1-3), II. čitanje (Rim 8, 35, 37-39)
Evangelje po Mateju (Mt 14, 13-21)**

ČUDO ZAJEDNIŠTVA

Zapadni dio svijeta jako je bogat, ali vrlo teško dijeli drugima. Stol se uvijek sprema samo za sebe i najbliže. Nije predviđeno da za njega sjednu i drugi i da se s njima zajedno blaguje. Stol je rezerviran za obitelj, prijatelje ili za poslovne partnere. Vrlo brižno se čuva vlastita intimnost uza svu manifestativnu otvorenost. I ljudi se sve više i više zatvaraju u sebe.

Kao da se događa paradoks: na jednoj strani sve veće i veće zatvaranje u sebe a na drugoj strani sve veća globalizacija i otvorenost. Da li se može reći da je strah od neimanja i gladi prisutan u svim ljudima ili je posrijedi egoizam? Vjerojatno se miješa jedno i drugo.

Čovjek je jako složeno biće. I siromaštvo zna čovjeka voditi egoizmu i sebičnosti. "U siromaštvu se i duša izgubi", kaže narodna poslovice. Možda je uzrok siromaštvu u egoizmu i ne dijeljenju dobara? Koliko danas propada hrane, a isto toliko ima gladnih. Istina je da ima siromaštvo svoje izvore i u lijenosti. Dijeljenje s drugima svoje hrane je dijeljenje života. Zajednički život je zajednički ručak.

Bez bliskosti i prijateljstva nema ni zajedničkog blagovanja. Nažalost, vrlo često ni sami bližnji više ne blaguju zajedno. Stoga se ne treba čuditi što nestaje intimnog zajedništva. Kao da je nestalo intime i sve se pretvorilo u interesnost. Ima jedna afrička uzrečica koja jako dobro očitava ljudsku želju: "Maljoka (sitni plod) ne može biti toliko malen da se ne može podijeliti s drugim". Možda nam dođe napamet da rečemo, "pa što ja mogu", "ja sam mali i stini čovjek". Ipak od svakoga od nas zavisi cijelo čovječanstvo.

Neki misle da ništa u čovječanstvu ne bi promijenili ako bi razdijelili cijelo svoje imanje. Ipak takovo zaključivanje ne prihvaća Isus. Tako su razmišljali i apostoli, ipak kad su počeli dijeliti ono malo bilo je svega i previše. Sjećam se jednog doživljaja pred petnaestak godina. Pošao sam s jednim geodetom u planinu. On je razmjeravao šumske posjede seljacima. Kad smo došli u šumu skupilo se dosta seljaka da prate geodetsku ekipu sve do njihovih terena. I tako je počelo odmjeravanje u vrijeme ljetne žege.

Išlo se od posjeda do posjeda. Dođe negdje podne. Svi smo ogladnjeli i ožednjeli. Geodeta je upitao da li je tko ponio ručak. Svi su zašutjeli. Tada je on izvadio iz svoje torbe ono malo što je imao i počeo dijeliti drugima. Istoga

čas seljaci su počeli skidati torbe sa svojih ramena i otvarati ih. Svi su počeli dijeliti. I dogodi se "čudo". Bilo je hrane i previše.

Vjerojatno su seljaci čuvali u svojim torbama hranu dok se ne dođe na njihovo imanje i zato ga prije nisu htjeli nuditi?! Ovaj slučaj mi je pojasnio biblijsko čudo dijeljenja kruhova. Isus sve nahrani kad im je probudio ljubav i zajedništvo.

I danas ima onih koji dijele i koji nahranjuju čovječanstvo. Nije baš sve tako crno kako neki misle. I danas ima svetaca i plemenitih srdaca. Sjetimo se samo pomoći koja je stizala u Hrvatsku za vrijeme Domovinskog rata. Zajedništvo je najveće čudo. Iz njega niču druga čudesa.

Isus je donio i zapalio novi tip bratstva i zajedništva o kojemu je sanjalo cijelo čovječanstvo. Još i danas sanjamo o bratstvu i prijateljstvu. Znalo se događati da zakaže kršćansko nastojanje u bratstvu i da to preuzmu političke moći (komunizam). Komunizam se rađao samo na tlu probuđene čežnje za zajedništvom koje su budili kršćani a nisu ostvarivali.

Kad govorimo i dijeljenju kruha prvenstveno mislimo na ljubav. Bez ljubavi u srcu nemoguće je biti dobrotiv u ruci. Potrebno je prije imati bližnje u srcu da bi im se iza toga dijelilo životnu hranu. Zato dokle nema ljubavi u svijetu teško će biti kruha na svim stolovima. Nije 'kriva' zemlja što ima gladi u svijetu nego je kriva sebičnost. Glad u svijetu znak je jednog dubljeg problema.

Vraćanje ili buđenje ljubavi u ljudskim srcima razriješit će mnoge probleme. Ne može se riješiti problem gladi i siromaštva u svijetu ekonomski ako se ne probudi dobrota u ljudima. Zato mi se čini da neki socijalni pokreti polaze s vana čovjeka u promjeni svijeta i ne postižu cilj. Rasplet svjetskih kriza polazi od srca. Ako se ne obratimo, ako ne postanemo bolji ne možemo riješiti muke svijeta.

Isus nas vjekovima poziva, i danas isto tako da se otvorimo duhu ljubavi. Tada ćemo dijeliti život i kruh s braćom ljudima. Ne bi se trebali bojati. I strah je znak manjka ljubavi. Ljubav je bez straha. Zato se čovjek ne bi trebao strašiti dijeliti. Tek ono što smo drugim udijelili bit će naše usrećenje i smirenje. Najveće čudo svijeta jest ljubav. Tamo gdje je ljubav tamo je Bog u zajedništvo, tamo ima kruha na stolovima.

Marijan Jurčević, OP